(Πράξεις εγκριθείσες δυνάμει του τίτλου VI της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση)

ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 26ης Ιουνίου 2001

για το ξέπλυμα χρήματος, τον προσδιορισμό, τον εντοπισμό, τη δέσμευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των οργάνων και των προϊόντων του εγκλήματος

(2001/500/ΔΕΥ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και ιδίως το άρθρο 31 στοιχεία α), γ) και ε) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β),

την πρωτοβουλία της Γαλλικής Δημοκρατίας,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Στις 3 Δεκεμβρίου 1998, το Συμβούλιο υιοθέτησε την κοινή δράση 98/699/ΔΕΥ για το ξέπλυμα χρήματος, τον προσδιορισμό, τον εντοπισμό, τη δέσμευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των οργάνων και των προϊόντων του εγκλήματος [1].

(2) Θα πρέπει να ληφθούν υπόψη τα συμπεράσματα της προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου του Τάμπερε της 15ης και 16ης Οκτωβρίου 1999, καθώς και τα συμπεράσματα της προεδρίας του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου της Βιέννης της 11ης και 12ης Δεκεμβρίου 1998.

(3) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, διαπιστώνοντας ότι οι σοβαρές μορφές του εγκλήματος παρουσιάζουν ένα όλο και μεγαλύτερο αριθμό πτυχών οι οποίες συνδέονται με φόρους και ειδικούς φόρους κατανάλωσης, δεσμεύει τα κράτη μέλη να παρέχουν μια πλήρη αμοιβαία δικαστική συνδρομή για τις έρευνες και τις διώξεις που αφορούν το σοβαρό οικονομικό έγκλημα.

(4) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο συνιστά την προσέγγιση των διατάξεων ποινικού δικαίου και ποινικής δικονομίας όσον αφορά την νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες (ιδίως όσον αφορά τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων), και διευκρινίζει ότι το πεδίο των εγκληματικών δραστηριοτήτων που συνιστούν κύρια εγκλήματα, στον τομέα της νομιμοποίησης προσόδων από παράνομες δραστηριότητες, πρέπει να είναι ενιαίο και αρκούντως εκτεταμένο σε όλα τα κράτη μέλη.

(5) Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Τάμπερε έκρινε ότι, όσον αφορά το εθνικό ποινικό δίκαιο, οι προσπάθειες επίτευξης συμφωνίας σχετικά με κοινούς ορισμούς, κανόνες αξιοποίνου και κυρώσεις, πρέπει να αφορούν, κυρίως, σε ένα πρώτο χρονικό διάστημα, ολιγάριθμους αλλά ιδιαίτερης σημασίας τομείς, όπως το οικονομικό έγκλημα.

(6) Το εν λόγω Ευρωπαϊκό Συμβούλιο έκρινε ότι η νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες αποτελεί τον πυρήνα του οργανωμένου εγκλήματος και πρέπει να εκριζωθεί, παντού όπου υπάρχει. Είναι αποφασισμένο να μεριμνήσει προκειμένου να θεσπισθούν συγκεκριμένα μέτρα για τον εντοπισμό, τη δέσμευση, την κατάσχεση και τη δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος.

(7) Τα κράτη μέλη έχουν προσχωρήσει στις αρχές της σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης του 1990, η οποία στο εξής καλείται «σύμβαση του 1990», για το ξέπλυμα, την έρευνα, την κατάσχεση και τη δήμευση των προϊόντων που προέρχονται από εγκληματικές δραστηριότητες,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ-ΠΛΑΙΣΙΟ:

Άρθρο 1

Επιφυλάξεις ως προς τη σύμβαση του 1990

Προκειμένου να ενισχυθεί η καταπολέμηση του οργανωμένου εγκλήματος, τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα ούτως ώστε να μην διατυπώσουν ούτε να διατηρήσουν επιφυλάξεις όσον αφορά τα ακόλουθα άρθρα της σύμβασης του 1990:

α) το άρθρο 2, εφόσον το έγκλημα τιμωρείται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο ασφαλείας μεγίστης διαρκείας άνω του έτους.

Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν να διατηρήσουν επιφυλάξεις για το άρθρο 2 της σύμβασης του 1990 όσον αφορά τη δήμευση προϊόντων φορολογικών αδικημάτων, με μόνο σκοπό να μπορούν να προβαίνουν στη δήμευση αυτών των προϊόντων, τόσο σε εθνικό, όσο και σε πλαίσιο διεθνούς συνεργασίας, βάσει νομοθετημάτων του εθνικού, κοινοτικού και διεθνούς δικαίου επί θεμάτων είσπραξης φορολογικών απαιτήσεων·

β) το άρθρο 6, προκειμένου για σοβαρά εγκλήματα. Τα εγκλήματα αυτά πρέπει, οπωσδήποτε, να περιλαμβάνουν τα εγκλήματα που τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή μέτρο ασφαλείας μεγίστης διαρκείας άνω του έτους, ή, στα κράτη των οποίων το νομικό σύστημα προβλέπει ελάχιστες ποινές, τα εγκλήματα που τιμωρούνται με στερητική της ελευθερίας ποινή ή με μέτρο ασφαλείας ελαχίστης διαρκείας άνω των έξι μηνών.

[1] ΕΕ L 333 της 9.12.1998, σ. 1.

Άρθρο 2

Κυρώσεις

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα, τα οποία συνάδουν με το ισχύον σ' αυτό σύστημα καταστολής, ούτως ώστε τα εγκλήματα που αναφέρει το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχεία α) και β) της σύμβασης του 1990, όπως αυτά προκύπτουν από το άρθρο 1 στοιχείο β) της παρούσας απόφασης-πλαίσιο να τιμωρούνται με ποινές στερητικές της ελευθερίας, και η μέγιστη διάρκεια της εκτιθείσας ποινής να μην μπορεί να είναι μικρότερη από τέσσερα έτη.

Άρθρο 3

Δήμευση αντίστοιχης αξίας

Κάθε κράτος μέλος λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα ώστε η νομοθεσία και οι διαδικασίες του όσον αφορά τη δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος να επιτρέπουν επίσης, τουλάχιστον οσάκις αυτά τα προϊόντα του εγκλήματος δεν είναι δυνατόν να κατασχεθούν, τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων αξίας αντίστοιχης προς εκείνη των εν λόγω προϊόντων, στο πλαίσιο τόσο των αμιγώς εθνικών διαδικασιών όσο και των διαδικασιών που κινούνται κατόπιν αιτήσεως άλλου κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων και των αιτήσεων για την εκτέλεση αλλοδαπών διαταγών δήμευσης. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλείσουν τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων αξίας αντίστοιχης προς τα προϊόντα του εγκλήματος, εάν η αξία αυτή είναι μικρότερη των 4 000 ευρώ.

Οι όροι «περιουσιακά στοιχεία», «προϊόντα του εγκλήματος» και «δήμευση» νοούνται κατά την έννοια του άρθρου 1 της σύμβασης του 1990.

Άρθρο 4

Αντιμετώπιση των αιτήσεων αμοιβαίας συνδρομής

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε όλες οι αιτήσεις που υποβάλλουν τα άλλα κράτη μέλη όσον αφορά τον προσδιορισμό, τον εντοπισμό, τη δέσμευση ή την κατάσχεση και τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων να αντιμετωπίζονται με τον αυτό βαθμό προτεραιότητας που ισχύει για τα μέτρα αυτά στις εσωτερικές διαδικασίες.

Άρθρο 5

Κατάργηση των υπαρχουσών διατάξεων

Το άρθρο 1, το άρθρο 3, το άρθρο 5 παράγραφος 1 και το άρθρο 8 παράγραφος 2 της κοινής δράσης 98/699/ΔΕΥ, καταργούνται.

Άρθρο 6

Εφαρμογή

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα ώστε να συμμορφωθούν με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο έως τις 31 Δεκεμβρίου 2002, το αργότερο.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν, έως την 1η Μαρτίου 2003 το αργότερο, στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή, το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες μεταφέρονται στο εθνικό τους δίκαιο οι υποχρεώσεις τους οι οποίες απορρέουν από την παρούσα απόφαση-πλαίσιο, και, ενδεχομένως, τις κοινοποιήσεις που γίνονται σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 2 της σύμβασης του 1990. Με βάση τις πληροφορίες αυτές, καθώς και γραπτή έκθεση της Επιτροπής, το Συμβούλιο εξετάζει, έως τις 31 Δεκεμβρίου 2003 το αργότερο, κατά πόσο τα κράτη μέλη έλαβαν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν προς την παρούσα απόφαση-πλαίσιο.

Άρθρο 7

Εδαφική εφαρμογή

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στο Γιβραλτάρ, μόλις επεκταθεί στο Γιβραλτάρ η εφαρμογή της σύμβασης του 1990.

Άρθρο 8

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αρχίζει να ισχύει από την ημέρα της δημοσίευσης της στην Επίσημη Εφημερίδα.

Λουξεμβούργο, 26 Ιουνίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

T. ÖSTROS